

det gjøre vi jo Allesammen, vi have jo gaaet i Skole Allesammen, veed jo, og da navnlig de, der særlig have beskæftiget sig med Undervisningen i Almueskolen, at der er Noget, som hedder Brøfregning, der i allerhøieste Grad lægger Beslag paa Lærernes og Børnernes Kræfter og tager en Masse Tid. Jeg har hørt, ikke en Gang, men mange Gange, ved Skoleexaminer, at Børn skulde løse en saadan Opgave som: „Hvor meget er $1\frac{1}{2} \times 2^{\frac{2}{15}}$? Der er maaske mange ærede Medlemmer her, der meget nødigt vilde gaa i Lag med en saadan Regneopgave, men et Faktum er det, at Børnene i Almueskolerne kunne faae en saadan Regneopgave. Og lige saa sikkert det er, at det maa siges at være et voldsomt besværligt Arbejde for Børn virkelig at sætte sig ind i en saadan Regnekunst, lige saa sikkert vil dette blive aldeles unødvendigt, naar man vedtager denne Lov. Thi komme vi ind paa Meterstyremet, Titalstyremet, i alle vore Forhold, vilde det være aldeles urimeligt i nogenjomhelst Almueskole at undervise Børn i Andet end den overordentlig lette Decimalregning. Vi ville fritage vore Børn, forsaavidt de gaa i Almueskolerne, og vi ville fritage hele denne Klasse af Børn, der for Fremtiden kommer til at gaa i Almueskolerne, ligesom ogsaa alle de Menneker, der skulle undervise i Almueskolerne, for et træksomt, besværligt Arbejde, der fører til et overordentlig ringe Resultat, idet vi fritage dem for den overordentlig vanskelige Brøfregning. Ganske vist vil Skolevæsenet i de første Aar efter Reformens Gjennemførelse faae nogle Besværligheder at kæmpe med, men alt Nyts Indførelse medfører jo altid baade noget Arbejde og nogen Besøftning. Som det vil ses af Betænkningen, har Udvalget været betænkt paa at staae Kommunerne nogen Hjælp med Hensyn til Afholdelsen af Besøftningerne, og efter hvad der er Udvalget bekendt, finder dette Forslag en saadan Tilslutning, at der formentlig ikke kan være nogen Tvivl om, at der vilde kunne opnaas Noget i den Retning. Jeg er temmelig sikker paa, at den ærede Minister idag vil kunne give os Dplysning om, at der, hvis Loven gennemføres, vil kunne ventes en Understøttelse til Kommunerne til Anskaffelse af Læremidler og med Hensyn til, hvad et saadant Lovforslags Vedtagelse iøvrigt vil medføre. Jeg tror derfor ikke, at der kan være nogenjomhelst Betænkning for os ved at gaa ind paa Lovforslaget, og jeg vil indstændig anmode ærede Medlemmer om at gjøre det. Vi ville ganske vist maaske i vort Hjem blive mødt med det Spørgsmaal:

Hvad er det for Noget. I have bragt os, og hvad er det for en Reform, I have gennemført? Men jeg vil paa den anden Side bede Dem betænke, hvorledes vi ville staa, hvis vi negte at gennemføre denne Reform, og hvorledes det vil blive modtaget, man kan næsten sige af hele den civiliserede Verden, dette, at her sidder et lille Land, omgivet af store Lande, der alle ere gaaede ind paa denne internationale Vættelse, som det overalt er, at have det samme Maal, den samme Vægt, men dette lille Land vil ikke være med dertil. Det vil ikke se heldigt ud. Jeg vil derfor ønske, at denne høie Forsamling ikke vil staae vort Land dette Studsmaal, men jeg haaber, at den vil staae os det Studsmaal, at vort Land er villigt til at følge den almindelige europæiske Civilisations Strømninger og slutte sig til alt det Gode, som de bringe ind over vort Lands Grændser. Hermed skal jeg foreløbig slutte, idet jeg tillader mig at anbefale Forslaget og Udvalgets Endringer til Vedtagelse.

Berg: De ærede Medlemmer af Udvalget, som i Forening med mig have stillet Forslagene under Nr. 6, 7, 8, 10, 11 og 12, have anmodet mig om at tale angaaende disse Forslag. Da den ærede Ordfører bragte os paa Dntale, fremdrog han Udvalgets Stilling til Sagen, ikke efter Spørgsmaalets Realitet, men i Forhold til den Tid, der var skænket Udvalget til Overveielse af disse Spørgsmaal. Dette forpligter mig til at anmode Formanden om at maatte gjøre et Par Bemærkninger derom, da jeg anser dette Forslag paa at komme Forslagene til Livs som uberettiget, meget uberettiget. Det ligger jo ogsaa i Sagens Natur, at et Mindretal ikke kan forhindre Flertallet i at skænke de fremkomne Forslag den fornødne Overveielse, medmindre der f. Ex. med Hensyn til dette Tilfælde i Forretningsordenen eller paa anden Maade var saktat en Tid, inden hvilken det høitærede Flertal skulde fremlægge Betænkning. Da der ikke findes en saadan Bestemmelse om, at man indenfor en vis Tid skal fremlægge Betænkningen, var det høitærede Flertal i Udvalget jo Herre over, hvilken Tid det vilde tage til at overveie de fremkomne Forslag. Mod denne Anke af den ærede Ordfører, som jeg tror, havde handlet nok saa hensynsfuldt ved at undlade at fremsætte den, skal jeg anføre, at Mindretallet til den foreløbige Betænkning, der i December Maaned blev tilsendt Indenrigsministeren, tillod sig at nævne følgende Krav som Betingelse for, at det vilde til-